

Дејан Михаиловић

ГЛАСОВИ

САВРЕМЕНИ ДОГОВОР

Када неко ко је јачи
Али ми не знамо зашто је јачи и да ли ће то потрајати
Каже да је у праву
Али ми не знамо шта је право
И каже да је његова фирма еталон свих фирми
Али нисмо сигурни шта је еталон и којих фирми
И каже да тек успостављамо правила, градимемо имиџ
Утврђујемо његову визију, његовог Бога
Али визија је оно што пише на долару
И каже засад да ће уредно платити све
Али ни он ни ми ми не знамо шта је то све
И виче иза гласа на слабе и пристојне
Упорно кочијашки невоспитан и бескрупулозан –
Онда је он јак понуђач човек свога времена
Али ми не знамо ни шта је јак ни шта је понуђач –
Па онда ништа
Треба да му се захвалимо

МОНТАЖА

Узми своју фотографију из детињства
Изрежи свој лик
Одстрани га из природне средине
Уклони већ унакажену подлогу
Илузију једног времена лица већ промењена
Данас после толико година или мртва

Ретуширај зарумени нашминкај
Своје ново лице и уметни га у другу фотографију
Другу средину
Другу подлогу
Друго време

О како си се преварио
Како си само остао исти
А људи међу које си доспео
Однекуд познати непромењени

АБАЖУР

Абазур је украс духа,
Празник пригушене истине.

Округлио спремиште светлости
У служби читања и препознавања.

Жица огрнута пергаментом што твори зидне сенке.

Разнолики, разнобојни, контролисани
Зраци наде.

Прасак обојене тишине
У храму књиге.

Понекад, рај за помодаре и каријеристе
Који су се претворили у смрдибубе.

ГЛАСОВИ

*Ка̑икада нам у сновима зборе.
Ка̑икада их, док размишља, чује мозак.*

Константин Кавафи

1.

Ноћу, обавијен тишином,
у љуштури несанице,
чујеш гласове, изнутра.

Они, међутим, не припадају овде.
Одакле, онда, долазе ти гласови?

Из пригушене жеље?
Из унутрашњег света?
Из потрошених снова?
Банути напоље у живот
око тебе?

2.

Не сумњај кад се будеш вратио.
Видећеш: оним гласовима
које си ноћу слушао,
будан замишљајући
позната лица, говориће
неки други људи.

3.

Снопови драгих значења
у недогледици
која те окружује,
Sound file у сивој маси,
дођи, врати се, удахни,
овде је лето, балкони у сенци
олисталих крошњи
Трешње
у очима

4.

Нема победника у бици
Између две успомене.

5.

Упркос свему међутим чујеш
гласове из дубине
сваки глас је чешањ дана
лешник светлости
прокријумчарен звук у пламену,
у жару, у згарању,
узалуд.

6.

Пропланак и глас.
Песма развијена
изнад предела
као кора за питу.
Ламент у сенци кестена
крај рапавог белог зида,
распеваног графитима,
ноћу, на који си био наслоњен,
п свеједно попрскан, од поливача улица.
Загледан у грозан мутан бездан:
у прозор Њене собе.

7.

Много је речено поводом лишћа
О белим гипсаним бистама
Угледних грађана Старог Рима,
ископаним у динама Египта.
О преварама, о хлебу, о празницима.
О погромима и пророцима.
Мало се певало о снази песка
Како се песма рађа кад одумиру речи.

ОТАЦ И СИН

Жокију

Танком границом између сна и јаве
Водиће те вешто крадом ноћу отац
Озлио мајстор опкољен хроничарима

Можда га треба држати у хладњачи
Док не дођу пријатељи да плате погреб
Јер те је наменио рђавим управљачима
На срчи да спаваш

НЕВОЉНЕ ОДЛИКЕ

Ако трепнем, моје очи
На тренутак не гледају.

Ако трчим, још нисам довољно
Изнемогао да останем нем.

Ако је до усана, цвет је то
Који се раствара у чаши пуној сумње.

Ако је до хлеба, везани смо вером гладних.

Ако је до музике, послужиће клавир,
А клавир има паузе и огреботине.

Али да говоримо о песку. Има још начина
Његове употребе осим за остављање трагова.

Има ли бољег описа птице
Од визије камена који пева.

Хватам те за руку, љубави,
Док трчимо ка живој огради,
Нашој граници са прошлошћу.

Ако знамо да говоримо о свему у исто време,
Ризикујемо да пропустимо нешто важно.